

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات
سازمان فناوری اطلاعات ایران

چارچوب پیشنهادی سند ملی شهر هوشمند

ماهیت، وضعیت شهرهای کشور، مدل های جهانی، راهکارهای اجرای بوم

زمستان ۱۳۹۲

بسمه تعالی

چکیده

برای یافتن بهترین تجربیات شهری و خدمات‌رسانی عمومی و رسیدن به بالاترین سطح عملکرد در ابعاد شهر هوشمند نیازمند شکل‌گیری مرجع ملی برای تدوین چشم‌انداز، استاندارد و معیارهای ارزیابی اقدامات شهرهای مختلف کشور است. همانطور که مشارکت و تشریک مساعی میان مدیران محلی، کسب‌وکارها و سایر ذینفعان از معیارهای اساسی دستیابی به شهر هوشمند است، برای برنامه‌ریزی یکپارچه و نیز رفع موانع و چالش‌های سنجش هوشمندی شهرهای ایران، ضرورت همکاری سازمان‌های گوناگون دخیل در حوزه مدیریت شهری، تامین زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات و توسعه اقتصاد شهری احساس می‌شود. سند حاضر متن چارچوب پیشنهادی است که از سوی سازمان فناوری اطلاعات ایران و برای جلب همکاری نهادهای ملی و محلی همانند شورای عالی استان‌ها، معاونت عمران و توسعه شهری وزارت کشور و معاونت شهرسازی و معماری وزارت راه و شهرسازی، نظام صنفی رایانه‌ای، شهرداری تهران و شورای راهبردی تهران هوشمند تهیه شده است تا کمیته ملی شهر هوشمند را تشکیل و راه‌اندازی نماید. به واسطه نقش سازمان فناوری اطلاعات ایران در مدیریت و راهبری کلان حوزه دولت الکترونیکی در کشور، بهترین مرجع تصمیم‌سازی، سیاست‌گذاری و هماهنگی برای تدوین سند ملی شهر هوشمند است و می‌تواند این پروژه ملی را با تشکیل کمیته ملی و با حضور دستگاه‌های متولی مدیریت شهری، فناوری اطلاعات و اقتصاد و امور اجتماعی به سرانجام مطلوب برساند.

کلیدواژه: شهر هوشمند، ایران، یکپارچه‌سازی، فناوری اطلاعات، توسعه اقتصادی و اجتماعی

همکاران اصلی در تدوین این سند: مهندس ریحانه وحیدیان

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۲.....	ماهیت شهر هوشمند
۲.....	شهرهای ایران و مفهوم شهر هوشمند
۳.....	بررسی مدل‌های جهانی پیاده‌سازی شهر هوشمند
۳.....	اتحادیه اروپا
۴.....	هندوستان
۵.....	برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد.....
۵.....	تشکیل کمیته ملی شهر هوشمند
۶.....	الزامات اجرایی پیاده سازی شهر هوشمند در ایران.....
۶.....	جمع‌بندی

ماهیت شهر هوشمند

شهر هوشمند به شهری گفته می‌شود که داری شش معیار اصلی زندگی هوشمند از جمله: اقتصاد هوشمند، حمل نقل هوشمند، محیط هوشمند، شهروندان هوشمند، روش زندگی هوشمند و در آخر یک مدیریت هوشمند باشد. این اصطلاح هنوز به طور گسترده‌ای در ادبیات برنامه‌ریزی فضایی یا پژوهش‌های شهری استفاده نشده است و هنوز هم شناسایی جنبه‌های مختلف آن به عنوان یک اصل برای بسط جزئیات بیشتر به طور کامل ممکن نیست. شهر هوشمند بیش از یک شهر دیجیتال است. شهری هوشمند است که قادر به پیوند سرمایه فیزیکی با سرمایه اجتماعی به منظور توسعه خدمات بهتر و زیرساخت باشد. آن گونه که قادر به گرد هم آوردن فناوری، اطلاعات، و دیدگاه سیاسی، برحسب یک برنامه منسجم و بهبود خدمات شهری می‌شود. این تصور اشتباه است که ساخت شهرهای هوشمند نیاز به سرمایه‌گذاری تنها در حوزه فناوری اطلاعات دارد؛ آنچه شهرها نیاز دارند استفاده از فناوری اطلاعات به عنوان وسیله‌ای برای انتقال اهداف و مقاصد محلی و ملی است.

بسیاری از کشورهای جهان برای حل معضلات شهرسازی خود به ویژه مشکلاتی که در نظام علمی-حرفه‌ای متعارف قابل حل نیست، به راهکارهای دنیای هوشمند روی آورده‌اند. در این روش، می‌توان صورت برخی از مسایل شهری را عوض کرد و از ماهیت مسئله‌سازی آن کم کرد. برای مثال مسئله بگرنج و ترکیبی ترافیک، آلودگی محیط زیست و مصرف انرژی‌های فسیلی به شدت بر ناپایداری توسعه نیز تاثیر می‌گذارد که با ساماندهی فضای دیجیتال قابل حل است. با استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات، جامعه دیجیتال گسترش یافته و استفاده از تجهیزات و فضای کابردی تعدیل می‌شود. بدین ترتیب توسعه استفاده از فناوری‌های نوین، زمینه‌ساز شهر هوشمند و امری اجتناب‌ناپذیر در توسعه زمین و ساماندهی فضاهای شهری ایران است.

شهرهای ایران و مفهوم شهر هوشمند

ایران یک کشور در حال توسعه است و تاثیر فناوری اطلاعات و ارتباطات بر ساختار شهرهای آن هنوز قابل تشخیص نیست. اگر کشور آماده استقبال از فناوری و بومی‌سازی آن نشود، فناوری اطلاعات خود را تحمیل می‌کند و سامانه ساخت و هویت شهرهای موجود در درگیری بین سازوکارهای برنامه‌ریزی و طراحی سنتی و هوشمند سردرگم خواهند شد. برای دستیابی به توسعه پایدار با توجه به شرایط کنونی شهرهای کشور، به حضور هوشمندانه فناوری اطلاعات و ارتباطات نیاز است. این روش، میانبر بهینه‌ای برای کوتاه کردن مسیر رسیدن به وضعیت شهرهای کشورهای توسعه یافته است. لذا بسترسازی زیرساختی و جامع فناوری اطلاعات با تبدیل به برنامه‌های اصلی سیاست‌های توسعه کشور و ایجاد زمینه‌های فعالیت همگانی و جذب سرمایه‌گذاری کلان لازمه ادامه مسیر است.

همچنین اقدام به اجرای شهرهای هوشمند پروژه‌های تک‌رشته‌ای یا یک‌بخشی یعنی صرفاً مربوط به بخش صنعت فناوری اطلاعات نمی‌شود و همیاری همه بخش‌های اقتصادی کشور و هم‌افزایی همه دستگاه‌های دولتی را می‌طلبد. باید در نظر داشت سیاست‌های کلی توسعه کشور، برنامه‌ریزی آینده‌نگر و فراکنشی برای تحقق شهرهای هوشمند لازم است با رویکرد الگوی ایرانی اسلامی و اقتصاد مقاومتی تدوین شود. شرکت‌های فعال در صنعت هوشمندسازی و اپراتورهای خدمات فناوری اطلاعات و ارتباطات برای کسب درآمدزایی پایدار می‌توانند اندیشه خدمت‌رسانی در حوزه شهر هوشمند را مورد توجه قرار داده و به طرح‌ها و پروژه‌های مرتبط روی آورند.

چارچوب پیشنهادی سند ملی شهر هوشمند

تحقیقات خوبی در حوزه الکترونیکی کردن خدمات انجام شده است ولی با توجه به اینکه در شهر هوشمند تمامی سرمایه‌های انسانی، منابع اجتماعی و اقتصادی باید با هماهنگی و در ارتباط با یکدیگر باشند، هنوز این زیرساخت در کشور به طور کامل به وجود نیامده است.

بررسی مدل‌های جهانی پیاده‌سازی شهر هوشمند

در ادامه نمونه‌های اقدامات اتحادیه اروپا، هندوستان و برنامه اسکان بشر ملل متحد مرور می‌شوند.

۱-۱ اتحادیه اروپا

اتحادیه اروپا در مسیر پیاده‌سازی شهر هوشمند روند زیر را پشت سر گذاشته است.

در حوزه آکادمیک اولین بار لفظ شهر هوشمند در سال ۲۰۰۷ به کار برده شد و طی سالهای ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۱ تکمیل شد و در سال ۲۰۱۳ نخستین تعریف کامل از منظر سیستمی برای شهر هوشمند طرح شد. همزمان با بحث‌های دانشگاهی، فرآیند بزرگی از اجرا با مشارکت بخش‌های مختلف اتحادیه اروپا توسعه پیدا کرد. در سال ۲۰۱۰، راهبرد ۲۰۲۰ اروپا پایه‌گذاری شد که سه اولویت (۱) رشد هوشمند، (۲) رشد پایدار و (۳) رشد فراگیر و همه شمول را در بر گرفت. در این میان، بهترین شرایط برای پژوهشگران و کارآفرینان اروپایی در حوزه نوآوری پدید آمد که با دو بستر مشاوره‌ای برای فناوری و نوآوری مورد حمایت قرار گرفتند.

در بستر فناوری، ذینفعان حوزه صنعت برای توسعه مسیر دستیابی به اهداف با توجه به پیشراندهای اقتصادی گرد هم آمدند. ۳ ذینفعان بخش عمومی و خصوصی در بستر نوآوری به منظور شتابدهی به توسعه نوآوری‌های کلان و به عهده گرفتن مسئولیت پشتیبانی و مدیریت تقاضا با توجه به پیشرانده تقاضا دعوت شدند. در بستر نوآوری، شهرها، صنایع و شهروندان برای ارتقاء کیفیت زندگی شهری از طریق راه‌حل‌های یکپارچه پایدار گردهم آمدند تا از این طریق به نوآوری‌های کاربردی، برنامه‌ریزی بهتر، رویکرد مشارکتی‌تر، بهره‌وری انرژی بالاتر، راه‌حل‌های حمل‌ونقل بهتر و کاربردهای هوشمند ICT دست پیدا کنند.

برای افزایش امکان اجرایی شدن مفهوم شهر هوشمند، بدنه اصلی دولت نقش اصلی را بازی می‌کند. به همین منظور، در دو سطح ارشد و بستر ذینفعان شهرهای هوشمند در اتحادیه اروپا تعریف شد. در سطح ارشد، نمایندگان تام‌الاختیار صنعت، پژوهش و شهرها حضور دارند. در سطح ذینفعان، اطلاعات برای پشتیبانی سیاست‌گذاری‌های سطح ارشد و اتحادیه اروپا گردآوری و تدوین می‌شود. این دو سطح در بدنه دولت و حکمرانی و رویکرد از پایین به بالا، نقش موثری در تحقق مفهوم شهر هوشمند در اروپا دارند.

خلاصه اقداماتی که اتحادیه اروپا برای شکل‌گیری قانون و سیاست‌گذاری در حوزه شهر هوشمند انجام داده است:

- تدوین راهبرد و طرح اجرایی شهر هوشمند: این چشم‌انداز راهبردی با حضور تمام ذی‌نفعان و حمایت‌کنندگان با سیاست‌های بلند مدت و چارچوب‌های حقوقی و قانونی، اساس فرآیند اجرای موثر هستند.
- تعریف مناطق نوآوری: ایجاد محدوده‌هایی در شهرها برای آزمایش و ارزیابی تاثیر مدل‌های جدید نوآوری، سیاست‌ها و قوانین ارزیابی شده در کنار بررسی تفاوت‌ها و شکل‌های اصلاح شده قوانین تا حد امکان.
- مدل‌های سرمایه‌گذاری خلاق: مدل‌های هوشمند و ترکیبی از ابزارهای مالی به کمیسیون‌های تصمیم‌گیرنده کمک می‌کند تا به طرح‌های بهتری دست پیدا کنند.

چارچوب پیشنهادی سند ملی شهر هوشمند

- تحلیل فاصله: تحلیل اهداف توسعه و عوامل بازدارنده برای تسهیل دستیابی به چارچوب‌های سیاستی ملی و اتحادیه اروپا و شناخت نحوه تعامل عمودی سیاست‌ها در توسعه مفهوم شهر هوشمند.
- شبکه شهرهای هوشمند: گردهم آوردن ذینفعان در کنار هم در حوزه‌های گوناگون شهر هوشمند، زمینه ساز ایده‌های جدیدی می‌گردد.
- ارزیابی چارچوب‌های قانونی: چارچوب‌های قانونی و حقوقی بر مبنای میزان حمایتی یا مانع تراش بودن در مسیر توسعه به صورت سیستمی ارزیابی می‌شوند و در صورت نیاز در هر سطح از سطوح ارشد یا ذینفعان برای تغییر و مناسب‌سازی ارجاع می‌شوند.
- ارتقاء فرآیند سیاست‌گذاری: شفاف‌سازی اهداف و توسعه دادن رویکردی برای معرفی قوانین جدید به شهرها.
- ساده‌سازی قواعد: توسعه رویکردهای جدید برای ایجاد مشوق برای مشارکت شهرهای اروپایی و جا افتادن در ساختارهای قانونی و استانداردهای فنی.

۲-۱ هندوستان

در کشور هندوستان، هوشمندسازی شهرها با هدف پیش‌راندن رشد اقتصادی و افزایش کیفیت زندگی با توانمندسازی توسعه مناطق بومی و بهره‌مندی از فناوری بالاخص فناوری که به خروجی‌های هوشمند منتهی می‌شود، آغاز گردید. ماموریت شهر هوشمند هندوستان توسط نخست وزیر این کشور در ژوئن ۲۰۱۵ رونمایی شد تا به عنوان یک ابتکار عمل در نوسازی شهری حدود ۱۰۰ شهر عمل کند. این ماموریت قصد دارد تا شهرهای موجود و اقماری آنها را مدرنیزه کند تا در افزایش درآمد ملی مشارکت بیشتری داشته باشند و شهرها را برای حرکت‌های جمعیتی از روستا به شهر آماده کند. هندوستان در جستجوی مشارکت بخش خصوصی در اجرای ماموریت شهر هوشمند است و اعتبار ۲۰۰ میلیون دلاری (به کمک بخش مرکزی و استانی) را برای هر شهر اختصاص داده است و روش‌های متنوعی را برای تامین هزینه‌ها در نظر گرفته است.

از شروع این ماموریت، دولت هند تلاش کرده است تا در تدوین ساختار، شفاف عمل کند و به سختی می‌کوشد تا راهنماهای کلیدی توسعه، چک لیست‌ها و ساختارها مالی و حاکمیتی را تدوین کند. این شفافیت در فرآیند ماموریت، فرصتی است تا با ثبت فعالیت‌ها، همه شهرها از راه‌حل‌های حاصله منتفع شوند. از سوی دیگر راه‌حل‌های شهر هوشمند باید توسط بخش عمده‌ای از ساکنان و شهروندان شهرها درک شوند، به همین دلیل نیاز به آموزش در اجرای موفق پروژه‌های شهر هوشمند لازم و موثر خواهد بود.

از جمله اقدامات عملی برای اجرای ماموریت شهر هوشمند و طرح پوشش ۱۰۰ شهر در سراسر هند در بازه ۲۰۱۶، ۲۰۱۵ الی ۲۰۲۰، ۲۰۱۹، تدوین شده است که سالانه ارزیابی‌هایی از وضعیت شهرها بر اساس شاخص‌های شهر هوشمند صورت می‌گیرد. هر شهر علاقمند برای شرکت در رقابت و انتخاب شدن به عنوان شهر هوشمند در برنامه‌ای به نام چالش شهر شرکت می‌کند. ابتدا به تمامی ایالت‌ها برای ارزیابی داخلی، شاخص‌ها و معیارهای ارزیابی اطلاع‌رسانی می‌شود. سپس بر اساس پاسخ ایالت‌ها، فهرستی از ۱۰۰ شهر با پتانسیل هوشمندی اعلام می‌شود و مرحله دوم رقابت در سراسر هند آغاز می‌شود. در این مرحله هر شهر بالقوه به کمک شرکت‌ها و مشاوران داخلی و خارجی طرح پیشنهادی خود را آماده می‌کند. طرح‌ها به کمک گروه داوران ارزیابی و در نهایت شهرهای انتخابی بر روی ارتقاء طرح‌های خود کار می‌کنند. این برنامه قوت و ضعف‌هایی دارد که با پایش آن به صورت متمرکز در سطح ملی امید دارد تا در سال افق چشم انداز تکمیل و بهبود یابد.

۳-۱ دفتر اسکان بشر سازمان ملل متحد

در کنار فعالیت‌های اتحادیه اروپا و هندوستان، دفتر اسکان بشر سازمان ملل متحد نیز فعالیت‌هایی در جهت تدوین دستور کار شهر هوشمند انجام داده است. بر همین اساس تهیه سند سیاست ملی شهری با حمایت مالی کشور کره جنوبی و همکاری مشترک وزارت راه و شهرسازی (دبیرخانه کمیته ملی اسکان بشر جمهوری اسلامی ایران) و دفتر برنامه اسکان بشر ملل متحد "هیتات" تهران به منظور تدوین سیاست ملی شهری و استراتژی توسعه شهرهای هوشمند در سه کشور ایران، نیجریه و میانمار در دست اجرا است.

در مقام مقایسه و به زعم حرفه‌مندان، مسیری که اتحادیه اروپا طی کرده به لحاظ کارکرد علمی و حرفه‌ای از جامعیت و وجاهت بالاتری برخوردار است.

تشکیل کمیته ملی شهر هوشمند

بر اساس بررسی‌های انجام شده، پیشنهاد می‌گردد تا با شبیه‌سازی رابطه و سازوکار اتحادیه اروپا و کشورهای عضو و بهره‌گیری از تجربه و مدل آنان برای اجرای شهر هوشمند در گستره شهرهای مختلف اروپایی، سازمان فناوری اطلاعات ایران اقدام به تعریف برنامه اجرایی هوشمندسازی شهرهای ایران نماید و در این مسیر مجموعه سازمان‌های دخیل در امر مدیریت شهری در سطح ملی از جمله شورای عالی استان‌ها، معاونت عمران و توسعه شهری وزارت کشور و معاونت شهرسازی و معماری وزارت راه و شهرسازی دعوت به همکاری شوند. به واسطه نقش این سازمان در مدیریت و راهبری کلان حوزه دولت الکترونیکی در کشور، بهترین مرجع تصمیم‌سازی، سیاست‌گذاری و هماهنگی برای تدوین سند ملی شهر هوشمند است و می‌تواند این پروژه ملی را با تشکیل کمیته تدوین ملی و با حضور دستگاه‌های متولی مدیریت شهری، فناوری اطلاعات و اقتصاد و امور اجتماعی به سرانجام مطلوب برساند. از این طریق هم‌افزایی و یکپارچه‌سازی در اجرای برنامه ایجاد می‌شود که حلقه گمشده وضعیت هوشمندسازی شهرهای ایران است. این هم‌افزایی از طریق هماهنگی میان کلیه مدیران عالی فناوری اطلاعات دستگاه‌های اجرایی و به اشتراک‌گذاری و تبادل دانش و تجارب حاصل از اجرای این مفهوم در شهرهای مختلف کشور قابل دستیابی خواهد بود.

کمیته ملی شهر هوشمند با تدوین پژوهش و طرح سراسری شهر هوشمند و برگزاری کارگاه‌های آموزشی، زیرپروژه‌های تحقیقاتی و برنامه‌های عملیاتی موردنیاز در روند توسعه می‌تواند موثر عمل نماید. با حضور نمایندگان دستگاه‌های اجرایی لازم است برآورد دقیقی برای پیشنهاد اعتبارات و اولویت‌بندی آن‌ها نیز در دستور کار قرار گیرد. تهیه و تدوین بخشنامه‌ها، دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌های موردنیاز طرح و ارائه الگوها و استانداردهای موردنیاز برای اجرای پروژه در سطح کشور از جمله اقدامات بعدی و مشارکتی سازمان می‌تواند باشد. همچنین لازم است از ظرفیت موجود بخش خصوصی برای جلب سرمایه‌گذاری پژوهشی و اقتصادی استفاده کرد. حوزه فناوری برای رفع چالش‌های شهری در ایران نوپا است و توجه و دعوت به مشارکت جوانان، شرکت‌های دانش‌بنیان و شرکت‌های بزرگ در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات از نقاط عطف توسعه شهر هوشمند در ایران خواهد بود. آماده‌سازی و جلب همکاری شهروندان برای اجرای موفق طرح با آموزش و فرهنگ سازی درباره مفهوم شهر هوشمند به همکاری صدا و سیما، آموزش و پرورش، وزارت علوم و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیاز است.

الزامات اجرای پیاده‌سازی شهر هوشمند در ایران

برای شروع لازم است مجریان هوشمندسازی شهرهای ایران هدف اصلی را مدنظر قرار دهند. آیا این فعالیت به منظور تنظیم استاندارد و مقررات مربوطه انجام می‌شود یا به اشتراک گذاری تجربه میان شهرها یا پژوهش کاربردی یا سرمایه‌گذاری اقتصادی و یا تدوین نقشه‌راه و هدایت مسیر توسعه. همچنین در زمان تدوین راهبردهای طرح لازم است به این نکته توجه شود که دلایل و شرایطی که باعث می‌شود تا شهرهای کشور به موضوع شهر هوشمند داوطلبانه وارد شوند و از منابع مالی خود در اجرای طرح هزینه کنند چیست. بنا بر تجربه جهانی، حضور شهرهایی که با علاقه خود در این طرح حضور می‌یابند پایدار و با دوام‌تر است. بعلاوه، در اجرای این طرح باید به شهروندان به همان میزان که به فناوری به عنوان پیشران تغییر توجه می‌شود، بها داد زیرا در اجرای شهر هوشمند چالش‌های مرتبط با موضوع یکپارچگی اجتماعی، توسعه اقتصادی و مشارکت شهروندی به اندازه حمل‌ونقل و خدمات شهری اهمیت دارند.

پاسخ به سوالات زیر نیز از اهمیت بالایی برخوردار است:

- آیا در این طرح شهرها برای دستیابی به سرمایه‌گذاری با یکدیگر رقابت می‌کنند؟
- آیا در حوزه علم و فناوری سرمایه‌گذاری علمی و اقتصادی صورت می‌گیرد؟
- آیا شبکه‌ای از شهرهای فعال در حوزه شهر هوشمند شکل خواهد گرفت؟

جمع‌بندی

لازم به ذکر است که تهران، مشهد، اصفهان، شیراز و تبریز به عنوان کلان‌شهرهای کشور به دستاوردهای قابل توجهی در حوزه شهر هوشمند رسیده‌اند و در سطح شهرهای میانی همچون شهرکرد، یزد، زنجان و کرمانشاه فعالیت‌های ارزشمندی صورت گرفته است. با شکل‌گیری مرجع ملی برای سیاست‌گذاری، هدایت، پایش و ارزیابی این اقدامات در مسیر تحقق این مفهوم در کشور و یافتن بهترین تجربیات شهری و خدمات‌رسانی عمومی و رسیدن به بالاترین سطح عملکرد در ابعاد شهر هوشمند، تراز جهانی شهرهای کشور در رده‌بندی‌های جهانی انعکاس خواهد یافت. ضروری است سند ملی شهر هوشمند در بازه زمانی دوساله بازبینی و با توجه به تحولات روز به روزرسانی گردد. همچنین در عرصه مدیریت شهری، بازیگران متعددی در زمینه تامین زیرساخت‌ها، تولید و گردآوری اطلاعات شهری حضور دارند که برخاسته از نبود مدیریت یکپارچه شهری است. همانطور که مشارکت و تشریک مساعی میان مدیران محلی، کسب‌وکارها و سایر ذینفعان از معیارهای اساسی دستیابی به شهر هوشمند است، برای رفع موانع و چالش‌های سنجش هوشمندی شهرهای ایران ضرورت همکاری سازمان‌های گوناگون دخیل در حوزه مدیریت شهری، تامین زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات و توسعه اقتصاد شهری احساس می‌شود.

The logo for ITO.GOV.IR is displayed in white, bold, uppercase letters on a blue rectangular background. The background is part of a larger graphic design featuring overlapping light blue geometric shapes and lines.

Information Technology Organization of Iran began its services as a subset of Ministry of ICT in 1998 considering the ever-increasing need of the country to construct and develop the computer networks and their connections and ultimately, to connect these networks to the international networks, and in order to establish necessary communication infrastructures for realizing these goals, and also in order to get access to information sources. In the fall of 2010, on the basis of joint proposal by the Vice-president of Management and Development and Human Resources and the Ministry of Communication and Information Technology, in order to abstract the policy-making and sovereignty-related activities from the government companies, Iranian IT Company was changed from a government company into a government institution named Iranian Information Technology Organization. This change was based on the sovereignty-related duties mentioned in the company's articles of association.

ITO manages the support functions and organizes the security of the space of information exchange, hardware and software. It also improves the electronic capabilities, develops the internet service and information technology and their applications in the country. It also manages and monitors the integration of activities in the field of information technology and electronic applications. Moreover, ITO directs the IT section as an agent for the Ministry of Communication and Information Technology and recommends policies for the private sector in order to promote the IT applications in the country.

© 2019 Information Technology Organization of Iran All Rights Reserved

